

Pernille Vermunds tale ved Nye Borgerliges årsmøde

Taler

Pernille Vermund
Formand for Nye Borgerlige

Dato

26. oktober 2019

Sted

Vejle

Jeg har glædet mig helt vildt meget til i dag.

Det er så rørende at stå heroppe og mærke den varme og entusiasme, der fylder salen.

Det har været en fantastisk morgen. Jeg har fået hilst på de fleste af jer allerede, og jeg kan mærke, at humøret er højt, og at kampgejsten er stor.

Det har vi brug for. Vi har brug for hinanden i Nye Borgerlige.

Vi fire, der blev valgt til Folketinget, har brug for jeres entusiasme, kampgejst, hjælp og støtte til at føre vores kamp videre fra Folketingets talerstol.

For godt nok er det os fire, der har fået mandaterne. Men det er jer – jer der kæmpede, ikke bare i valgkampen, men i lang tid før – der har vundet mandaterne.

Det er jeres fortjeneste, at Nye Borgerlige er blevet en stemme, der kan høres – og som vil blive hørt, højere og højere.

Vi har været undervejs i fire år. Og vi har en lang rejse foran os endnu. For det Danmark, som vi holder så meget af, er ikke på ret kurs.

Vores fædreland sejler i den forkerte retning. Men vi helmer ikke. Vi giver ikke op. Friheden, fædrelandet og vores familier er vores drivkraft.

Mange af jer har investeret enormt meget af jeres tid og energi i Nye Borgerlige. Mange af vores folketingskandidater har lagt ganske mange private sparepenge i,

for at få vores budskaber spredt.

Der har været afsavn. Familien har set mindre til én. Venner og fritidsinteresser har måttet vige for det politiske arbejde.

Det har vi alle sammen gjort, fordi det er vigtigt. Vores fremtid sammen i vores eget land er vigtig for os. Vores børn og børnebørn skal vokse op i et land frit og trygt og dansk.

Det er det, vi er sammen om. Det er det, vi kæmper for. Sammen. Alle sammen.

Og vi skal være flere.

Det er rigtig dejligt at se, at vi er flere i år end sidste år – og sådan har det været hvert år.

Nye Borgerlige vokser – ikke så hurtigt, som Danmark fortjener – men vi har fat i den lange ende.

Vi vil lykkes. For vi er meget mere end et parti. Vi er meget mere end Christiansborg. Vi er de danskere, der siger tingene, som de er. Som holder, hvad vi lover, og som ikke giver op og bliver som de andre.

Der skal indføres et stop for spontan asyl i Danmark
Udlændinge skal forsørge sig selv
Og kriminelle udlændinge skal udvises – konsekvent og efter første dom.

Lyder det bekendt? Har I hørt det før?

Det ved jeg, at I har.

Udlændingepolitikken skal løses fra bunden. Det er vores mission. Det gik vi til valg på. Det står vi fast på – for friheden og for fædrelandet.

Siden Nye Borgerlige blev stiftet for fire år siden, har vi brugt vores energi, tid, kræfter og penge på at forklare og fortælle, at udviklingen skal vendes –

udlændingepolitikken må og skal løses fra bunden, hvis vi skal beskytte og bevare det Danmark, vi holder af.

Ved valget i juni førte vores fælles bestræbelser til, at fire af os nu har muligheden for at fortsætte kampen for danskernes frihed og tryghed fra Folketingets talerstol.

Vi var mange kandidater, vi var utroligt mange aktive på gader og til møder. Vælgerne gav os opbakning til, at fire af os blev valgt. Det er nu vores opgave at føre den fælles indsats videre i Folketinget.

Og det vil vi – Lars, Mette Peter og jeg – gøre utrætteligt i respekt for det mandat, vi har fået, i respekt for den indsats, I alle har ydet, og i respekt for vores lands og danskernes fremtid.

Danmark fik en blodrød regering ved valget – og det ser sort ud for Danmark, når Enhedslisten og ikke mindst De Radikale får indflydelse på udlændingepolitikken.

Mit indtryk af statsminister Mette Frederiksen er dog forholdsvis positivt.

I åbningsdebatten kom hun med en – for nogle – nok overraskende åbning over for os i Nye Borgerlige. Hun gav os faktisk ret i vores kritik af, at politikerne i alt for mange år blot har lappet på problemerne i stedet for at løse dem.

Hun sagde blandt andet: ”Det er rigtigt, at på udlændingepolitikken har vi lappet, og nu kommer der et parti, der beder os om at starte forfra, f.eks. med et helt nyt asylsystem, og det vil jeg gerne kvittere for. Vi har behov for at tænke nyt, og det kræver, at vi sænker paraderne over for hinanden, for ellers finder vi ikke løsninger”.

Disse ord tyder på, at Mette Frederiksen har forstået mere af udfordringen i udlændingepolitikken, end hendes forgænger Lars Løkke Rasmussen forstod.

Det siger på den anden side ikke ret meget.

Lars Løkke Rasmussen insisterede konsekvent på, at problemerne med den fejlslagne migration fra de muslimske lande ikke havde noget med religion at

gøre.

Og efter terrorangrebet i København, hvor en islamist dræbte to uskyldige mennesker, var hans forklaring, at nogen havde voldtaget islam.

Så det er nok ikke verdens undergang, at det ikke skal være ham, der skal lede Danmark.

Nu er Jakob Ellemann-Jensen så blevet formand for Venstre. Hvad han er til, må tiden vise. Indtil videre har han mest stået for det muntre og det joviale.

Og desværre har det mest markante politiske budskab fra hans side været et billede af ham og Morten Østergaard stående skulder ved skulder i rullekravetrøjer.

Vi har simpelthen til gode at få at vide, hvad Venstre har tænkt sig med Danmark.

Jeg har holdt et møde med Jakob Ellemann og fortalt ham om Nye Borgerliges politik.

At vi er et ærkeborgerligt parti.

At vi går ind for frihed til de danske familier – altid imod formynderi.

At vi ikke vil lægge stemmer til flere afgifter og højere skatter.

At vi vil have magten og ansvaret i vores samfund decentraliseret, så beslutningerne træffes så tæt på borgerne som muligt – og allerhelst af borgerne selv.

Vi er borgerlige helt ind i marven af vores politiske knogler.

Men jeg understregede over for Jakob Ellemann-Jensen, at det allervigtigste for os er at få løst udlændingepolitikken fra bunden.

For den fejlslagne udlændingepolitik vil år for år tære på vores kulturelle fællesskab, frihed og demokrati.

En fejlslagen økonomisk politik gør skade. Men de skadelige virkninger kan med en ny politisk kurs rettes op over en kortere årrække.

Det kan virkningerne af en fejlslagen udlændingepolitik ikke. En fejlslagen udlændingepolitik vil præge vores samfund gennem generationer. Derfor er der akut brug for at få vendt udviklingen. NU.

Nye Borgerlige vil forsvare vores frie og trygge samfund.

Og imens vi venter på at høre, hvad Jakob Ellemann-Jensen og Venstre vil, så gør vi alt, hvad der står i vores magt for at holde Mette Frederiksen op på hendes løfte om at indføre et nyt asylsystem – og hive hende fri af kløerne på Radikale Venstre og Enhedslistens landsskadelige udlændingepolitik.

Når de røde vil lempe udlændingepolitikken, så vil Nye Borgerlige bruge Grundloven til at bremse lempelserne.

I sommer indgik regeringen en aftale med venstrefløjen om blandt andet at hæve integrationsydelsen til udlændinge.

Det skal vi ikke acceptere.

Det er et eklatant brud på løftet om ikke at lempe på udlændingepolitikken. Et løfte, som blev afgivet i valgkampen af både Socialdemokratiet og Venstre. Det løfte skal de simpelthen holdes op på.

Grundlovens paragraf 42 giver os danskere mulighed for at forsvare os imod, at et flertal i Folketinget regerer hen over hovedet på et flertal af danskerne.

Hvis regeringen og venstrefløjen vedtager en lov, der lemper udlændingepolitikken, så vil vi i Nye Borgerlige samle de 60 underskrifter blandt medlemmer af Folketinget, som Grundloven siger er nødvendige, for at sende loven til folkeafstemning.

Det annoncerede jeg kort efter valget.

Når Folketinget har vedtaget en lov, så giver Grundloven os tre dage til at samle

underskrifterne sammen fra vores politiker-kolleger på Christiansborg og få forhindret, at loven træder i kraft.

Derefter skal loven sendes til folkeafstemning. Hvis danskerne stemmer nej, er loven bortfaldet. Stemmer danskerne ja, gælder den.

Nye Borgerlige vil fremlægge lister til underskrift i Folketinget.

Og danskerne burde kunne forvente, at der findes 60 ansvarlige folketingsmedlemmer, der vil holde, hvad de har lovet og stå vagt om udlændingepolitikken.

Bortset fra venstrefløjen og Radikale Venstre gik ALLE partier i foråret til valg på et løfte om ikke at lempe udlændingepolitikken.

De borgerlige partier lavede i 2018 en aftale om ikke at give flere penge til migranter, men tværtimod at skærpe reglerne for integrationsydelse fra januar 2020.

Den aftale har den socialdemokratiske regering og venstrefløjen nu ikke bare aflyst – de har også vendt den 180 grader med en aftale om at hæve de offentlige ydelser til udlændinge.

Det vil være et svigt af dimensioner, hvis Venstre, Konservative og Liberal Alliance ikke vil medvirke til at fastholde en stram udlændingepolitik ved at skrive under og sikre, at danskerne bliver hørt.

Søren Espersen fra DF var der med det samme med sin opbakning. Det skal han have ros for.

Og danskerne bør også kunne forvente, at Jakob Ellemann-Jensen aktivt vil bakke op, selvom hans ordfører på området, den unge Venstremand Morten Dahlin, i forgårs fra Folketingets talerstol meddelte, at han personligt ikke ville lade danskerne komme til orde.

Jeg sagde i valgkampen, og jeg har gentaget det mange gange siden; Selvom det massive røde flertal kan se sort ud, så er Nye Borgerlige ikke kommet i Folketinget for at sidde i et hjørne med korslagte arme og surmule.

Vi vil arbejde konstruktivt for at trække Danmark i den rigtige retning, hvor vi kan. Vi vil arbejde benhårdt på at overbevise de andre partier. Vi vil samarbejde, når der er noget at samarbejde om. Vi vil lade befolkningen komme til orde. Og vi vil stille kritiske spørgsmål til rigets tilstand og brede svarene ud til danskerne.

Men én ting, kommer vi ikke til. Vi kommer ikke til at blive som de andre.

Vi kommer ikke til at lade som om, at vi har løst problemerne, når virkeligheden viser noget andet.

Vi vil fortsætte med at tale åbent og ligefremt om rigets tilstand. Vi vil fortsætte med at sige, hvad vi mener og gøre, som vi siger.

Vi agerer ikke heppekor for den ene eller anden blok.

Og vi kommer ikke med vores mandater til at sætte en mand eller kvinde ind i statsministeriet, som afviser at løse udlændingepolitikken fra bunden.

De andre partier på Christiansborg – og kommentatorerne på tv – kalder det ultimative krav. Det gør vi ikke.

Vi kalder det at holde ord.

Det er ikke så almindeligt i politik at holde, hvad man lover. Men Nye Borgerlige er heller ikke et almindeligt parti. Det finder de ud af derinde efterhånden.

Jeg blev forleden spurgt af en journalist, om jeg er bekymret for Nye Borgerliges fremtid med kun fire mandater i Folketinget.

Det er jeg ikke. Men jeg er bekymret for Danmarks fremtid.

At være medlem af Folketinget for Nye Borgerlige er ikke en karriereplan. Det er en kamp for danskerne og for fædrelandet.

Ingen af os fire, der sidder i Folketinget for Nye Borgerlige i dag, er der for vores egen skyld.

Vi er der, fordi vi er forpligtede. Fordi problemerne ikke går væk af sig selv, og fordi vi ikke kan tillade os at skubbe dem videre til vores børn.

Vi føler et stort ansvar for de generationer af danskere, der har formet vores danske fællesskab – og for de generationer, der skal følge.

Derfor holder vi ord. Derfor arbejder vi konstruktivt. Vi skal have løst problemerne.

Det Nye Borgerlige gerne vil samarbejde om, kan i denne her regeringsperiode vise sig at komme fra Socialdemokratiet.

Der er tre områder i de planer, som den socialdemokratiske regering har lagt frem, hvor jeg med Nye Borgerliges mandater gerne vil spille en rolle og bidrage til at gøre løsningerne bedre og mere borgerlige for danskerne.

Et nyt asylsystem

En nærhedsreform

Og bedre forhold for danskere, der er syge og nedslidte

Mette Frederiksen har ved flere lejligheder gentaget, at hun ønsker et nyt asylsystem, hvor man afskaffer muligheden for at søge spontan asyl i Danmark.

Det opfatter jeg som et lys i det tusmørke, som politikerne ellers bevæger sig rundt i, når de skal tage stilling til det åbenlyst forrykte i, at mennesker rejser den halve jord rundt for så at dukke op i Sandholmlejren og søge asyl.

Hvad hun mener konkret, tør jeg ikke gætte på endnu, og jeg tror heller ikke, at hun selv har gjort sig helt klart, hvad der skal ske.

Den rigtige løsning er for så vidt ret enkel:

Danmark fjerner muligheden for at søge spontan asyl, med mindre Danmark er 'nærområde' til en konflikt.

Danmark øger bevillingerne til UNHCR og betaler til, at FN kan højne standarden i flygtningelejrene og beskytte flere mennesker på flugt bedre.

Er den løsning i strid med Flygtningekonventionen? Nej.

Et stop for spontan asyl i Danmark handler overhovedet ikke om 'at melde Danmark ud af det internationale samarbejde', som Venstres ledere har for vane at påstå.

Et stop for spontan asyl er en rationel beslutning for at reparere et dysfunktionelt flygtningesystem, der hjælper de få på bekostning af de mange, som udnyttes af kyniske menneskesmuglere og som misbruges som et skalkeskjul for migration til alvorlig skade for vores samfund.

Så kære Mette Frederiksen, lad os blive konkrete. Lad os sætte det i værk. Der er ikke nogen grund til at vente på andre lande. Danmark kan uden problemer gøre det selv.

Det er bare om at komme i gang.

Nye Borgerlige kommer til at stille forslaget om et nyt asylsystem som et beslutningsforslag i Folketinget.

Så må vi se, om der er alvor bag regeringens ord, om Venstres nye leder har fået sat tænderne i fornuftens æble, og om venstrefløjen og Radikale Venstre kan holde til at sige nej til en løsning, der åbenlyst er til gavn for både Danmark og denne verdens mest udsatte mennesker.

Det sidste – altså venstrefløjens og Radikales rationalitet – har jeg ingen forventninger til. For dem handler det ikke om at gøre noget godt. Det handler om at det skal føles godt i maven.

Og i alt for mange år har det borgerlige Danmark efterplapret venstrefløjens godheds-floskler.

Det borgerlige Danmark har i den grad manglet mod og vilje til at insistere på, at fornuft og rationalitet netop er 'godt'.

Menneskehedens fremskridt er ikke foregået ved at føle sig frem og synes sig til noget.

Fremskridt kommer af at forsøge, måle, analysere, dokumentere, konkludere og forsøge igen med ny viden på bogen.

Hvis borgerlige politikere overgiver sig til 'godheden' af frygt for at skræmme vælgere væk, kan de måske godt få lidt flere mandater ved næste valg.

Men man vinder ikke et borgerligt Danmark tilbage ad den vej.

Hvis politikerne f.eks. havde ført en rationel udlændingepolitik i stedet for at ligge under for et pres om at 'være gode', så er jeg sikker på, at problemerne ville have været løst for længe.

Og når vi taler om mangel på rationalitet og fornuft, så kan vi ikke komme uden om klimapolitikken.

Sjældent har man set et politikområde så meget præget af følelser og fornemmelser.

Uffe Elbæk har helt korrekt påpeget, at hans og Alternativets ubetingede succes kan måles på, at det for fire år siden, KUN var Alternativet, der havde de forslag på hylderne, som i dag ligger på hylderne hos alle andre partier end Nye Borgerlige.

Prøv lige at tænke den tanke til ende. For fire år siden var alle andre partier enige om, at Alternativet var skøre.

Nu skal jeg fortælle jer noget: Det er de stadigvæk.

Skøre, naive, verdensfjerne og tummelumske. Flinke og rare mennesker, men Alternativet er altså ikke et parti, man skal betro med et ansvar for Danmark.

Det vil gå helt galt.

Problemet er så, at når Uffe Elbæk siger, at alle de andre har kopieret hans klimapolitik, så har han ret.

Det skøre, naive, verdensfjerne og tummelumske har bredt sig til partier som Venstre og Det Konservative Folkeparti.

Selv DF har nu foretaget et klimapolitisk paradigmeskift og er hoppet med på sende milliarder af kroner ud i verden til ulandene for at redde klimaet – eller måske snarere for at redde sig selv.

Havde vi set den komme? Ja, det havde vi.

For det har været undervejs længe, og det stemmer helt overens med vores erfaringer fra udlændingepolitikken.

Borgerlige partier bukker under for venstrefløjens propaganda og overgiver sig til 'godhedens ideologi' i stedet for at stå fast på rationalitet og fornuft.

Klimaet forandrer sig. Det har klimaet i øvrigt altid gjort.

Men klimaudfordringerne bliver ikke løst af feel-good-folket til en yoga-time i et miljø af mindfulness.

Klimaudfordringerne vil blive løst af ingeniører og videnskabsfolk i laboratorier og i innovative virksomheder, hvor arbejdet er præget af rationalitet.

Følelser eller fakta. Afvikling eller udvikling. Det er det, der i dag skiller i klimapolitikken. Populisterne fra realisterne.

I Nye Borgerlige hører vi til realisterne. Vi vil gerne bidrage til at nedbringe den menneskeskabte udledning af CO2 og andre drivhusgasser globalt.

Men en klimalov, som de andre partier nu sidder og pusler med, er ren populisme.

Politikerne vil påtvinge hinanden at lave love og regler, så Danmarks reduktion af CO2 rammer 70 procent i 2030 – uanset hvad.

Uanset prisen. Uanset om teknologien er til det. Uanset hvilke påbud, skatter og afgifter det vil kræve, at de lægger på danske familier og virksomheder.

Vil det gøre en forskel for klimaet, at Danmark reducerer med 70 procent, når de andre rige lande ifølge Paris-aftalen skal reducere med 40 procent?

Nej. Det vil slet ikke kunne måles på CO2-indholdet i atmosfæren.

Det eneste, vi kan være helt sikre på, er, at skatter og afgifter vil stige. Det vil blive dyrere at være dansker. For et meget stort flertal i Folketinget vil være blodrødt de næste fire år.

Nye Borgerlige vil ikke bidrage til, at et mindretal på venstrefløjen kan bruge klimaet som løftestang for at indføre planøkonomi og socialistiske løsninger.

Og vi vil ikke acceptere, at danske familier, danske virksomheder og dansk landbrug skal betale prisen for politikernes klimapopulisme.

Og ja, jeg nævnte specifikt dansk landbrug.

For det er ganske tydeligt, at politikerne har udset sig én gruppe i samfundet, der særligt skal holde for, når de går i gang med deres vilde klimaridt frem mod 2030.

Det er landbruget. Politikernes klimaridt bliver landmændenes mareridt.

Det er ikke rimeligt. Og det er heller ikke fornuftigt.

Danske landmænd er blandt de mest effektive i verden.

De fødevarer, der produceres i Danmark og spises andre steder i verden, produceres med et langt mindre CO2-aftryk per enhed, end de kan produceres til, hvor de spises.

Politikerne skubber landbrugsproduktion ud til lande, der producerer fødevarer med højere CO2-aftryk, dårligere dyrevelfærd og større miljøbelastning.

Det er skørt.

Og det minder mig helt Molbo-agtigt om den svenske miljøaktivist Gretha Thunberg, der for nyligt skulle til klimatopmøde i USA.

For at spare den CO2, som ville udledes, hvis hun fløj til USA, så sejlede hun

derover. Men da den båd, hun var sejlet over med, skulle sejles tilbage, måtte fem mand flyves over for at hente det.

Og dermed endte miljøaktivistens tur til USA med at sætte et større CO₂-aftryk, end hvis hun bare havde gjort som alle andre og var fløjet ud og hjem.

Er jeg den eneste, der kommer til at tænke på molbo-historien om Storken i marken? Næppe.

Politikernes klimalov er lige så moldbo-agtig.

Der er så meget, der er skørt i klimadebatten, at jeg har lyst til at introducere begrebet 'klimavrøvl'.

Det er fx vrøvl, når venstrefløjen kalder det 'grønt' at reducere CO₂-udledningen, selvom mere CO₂ gør planeten grønnere.

Når politikerne over en bred kam foreslår at få mere urørt skov af hensyn til klimaet, så er det også noget vrøvl. Urørt skov udleder flere drivhusgasser end en kulturskov, der passes og plejes.

Og det er noget vrøvleri, at venstrefløjen i klimadebatten taler om at give mere tilskud til økologi, når vi nu ved, at produktion af økologiske fødevarer udleder langt mere CO₂ pr. produceret enhed og beslaglægger langt større arealer end moderne, konventionelt landbrug.

Det er klima-vrøvl.

Danmarks fremtid skal ikke baseres på vrøvl. Og Danmark har ikke brug for en klimalov – Danmark har brug for en velstandslov.

Danmark har brug for, at politikere i alle partier sætter fokus på, at danskerne skal blive rigere.

Det er vores velstand, som gør os i stand til at passe på miljøet og naturen.

Det er vores velstand, der giver os råd til, at vi kan uddanne os.

Det er vores velstand, som gør os i stand til at tilbyde de bedste behandlinger på sygehusene.

Det er vores velstand, som gør os i stand til at give de ældre en værdig alderdom.

Og det er også vores velstand, som vil gøre os i stand til at levere den teknologi, som skal bruges til at løse klimaforandringerne.

Men Danmarks velstand er ikke noget, man snakker så meget om i de kredse, der svinger taktstokken i dansk politik.

Nogle gange får man indtrykket af, at velstand ligefrem er noget, man skal skamme sig over.

Familievirksomheder, som er kernen i dansk erhvervsliv og sammen med landbruget fundamentet under vores velstand, har regeringen sammen med venstrefløjens besluttet sig for at trække pengene ud af og overføre til staten ved generationsskiftet.

Lige meget med, at det vil koste jobs, investeringer og vækst. Og hvad vil man sætte i stedet?

En større offentlig sektor, flere projektansatte og flere puljer, som politikerne kan dele ud af til dem, der i deres øjne har fortjent pengene.

Dem, der har tjent pengene; dem, der skaber værdierne og fremskridtet – de mistænkeliggøres og omtales som onde mennesker.

Det borgerlige Danmark er i opposition. Det er rigtigt. Men de såkaldte borgerlige partier bærer selv deres del af ansvaret.

De har ikke vist tilstrækkeligt mod. Mod til at tale janteloven, nidkærheden og misundelsen imod.

Det borgerlige Danmark ligger, som det har redt. Det ligger ned. Men de borgerlige værdier lever – ikke i politik og ikke på Christiansborg. Men de lever i danskerne.

Virkelysten, innovationen, kreativiteten og stoltheden ved at forsørge sig selv og sin familie.

Værdierne findes hos landmanden ved Sønderborg, der mod alle odds, udvider produktionen og får lønsomhed i sin virksomhed.

Hos robotfabrikanten på Mors, der flytter ind i en kæmpehal, fordi han tror på, at hans løsninger vil skabe værdi for andre mennesker og derfor bare **vil** være større.

Hos iværksætteren, der sætter alt på et bræt og investerer al tid, energi og penge i en idé.

Hos pædagogen, der tager sit fag seriøst og involverer sig i børnenes udvikling, deres læring og sociale relationer.

Og hos sygeplejersken, der spiller ind med nye idéer til forbedring af plejen, styrkelse af omsorgen, og som vil løfte kvaliteten i den offentlige service.

Vi finder de borgerlige værdier alle vegne i samfundet. Danskerne er et innovativt og virkelystens folk. De værdier skal ikke svækkes og hæmmes – de skal dyrkes og fremmes.

I Berlingske Tidende og i Jyllands-Posten skrives der meget om den borgerlige genrejsning. Der er mange bud på, hvad der skal til.

Det kredser dog hele tiden mere om, hvordan man kan vinde regeringsmagten tilbage end om, hvilket Danmark vi skal kæmpe for.

Det bliver en fattig debat, når den kun handler om magten for magtens skyld.

For de fleste af politikerne på Christiansborg handler det alt for meget om magten og alt for lidt om værdierne.

Det er ikke nogen tom påstand. Det er et faktum, som kan aflæses af politikernes manglende mod til at gøre det rigtige.

Jeg har fremhævet tre centrale områder, hvor manglende mod og vilje til at føre

borgerlig politik har sat os dér, hvor vi sidder i dag.

Udlændingepolitikken formes af venstrefløjens ligegyldighed over for kulturelle værdier, og deres foragt for det nedarvede og nationale.

Klimapolitikken løber løbsk undergivet venstrefløjens drømme om Danmark som verdens frelser.

Og den økonomiske politik underlægges venstrefløjens anskuelse af velstanden som en kage, der skal deles i stadigt mindre stykker – frem for som et bageri, der kan bage stadig større kager.

En borgerlig renæssance vil og skal udspringe af det danske folk – den kommer ikke fra politikerne på Christiansborg, og den kommer heller ikke fra lederskribenterne på Berlingske Tidende og Jyllands-Posten.

En borgerlig renæssance vil komme helt af sig selv, hvis politikerne bestemmer mindre og danskerne får lov at bestemme meget mere selv – også over flere af deres egne penge.

For danskerne vil gerne. Og de kan godt, hvis de får lov.

Færre love og enklere regler. Decentralisering af magten og beslutningerne. Respekt for de mennesker, der har viden og faglighed. Mere frihed til familierne. Mindre formynderi – og som en konsekvens heraf – også færre afgifter og lavere skatter.

Jeg nævnte tidligere, at der var tre punkter i Mette Frederiksens planer, som jeg synes godt om. Det ene er hendes idé om et nyt asylsystem. Det andet er hendes planer om en nærhedsreform.

Nærhedsreform et godt ord, og jeg tror faktisk, at Statsministeren mener det, når hun siger, at hun i forhold til den offentlige sektor vil føre noget af magten tilbage, sætte formynderiet på skrump og give medarbejderne større frihed.

Hun sagde i sin åbningstale, at 'politikkerne skal lære at give slip'. Det, synes jeg, er rigtigt set og rigtigt sagt.

I stedet for at lave nye love og flere regler. I stedet for at opfinde nye puljer til at detailstyre den offentlige sektor. I stedet for at opbygge mere kontrol og mere bureaukrati, så skal politikerne lære at give slip. Lære at stole på, at danskerne godt kan selv, hvis de får lov.

Det vil være skæbnens ironi, hvis Socialdemokratiet, som er åndelig forælder til velfærdsstatens vokseværk, formynderi og bureaukrati, også skal være den kraft, der starter opgøret.

Men jeg vil tage Mette Frederiksen på ordet. Nye Borgerlige kommer til at spille aktivt med på den dagsorden.

Det gælder også i forhold til de syge og nedslidte, der i dag piskes rundt i jobcentrene. De får en uværdig behandling.

Alt for mange venter al for lang tid og plages med det ene påhit efter det andet, for at jobcentrene kan forsinke, at de kan få en førtidspension. Folk dør i Danmark, mens de er i ressourceforløb.

Problemet er reelt og akut. Det kræver handling.

Mit bud til Mette Frederiksen er, at vi begynder med at trække alle syge og nedslidte fri af jobcentrene.

Det skal udelukkende være en lægefaglig vurdering, der lægges til grund for, om man kan få en førtidspension – eventuelt en midlertidig førtidspension, hvis der er håb om, at man kan komme sig.

Jobcentrene er umenneskelige, umyndiggørende og bureaukratiske. De skal lukkes.

Nye Borgerlige er indtil videre kun et lille parti. Men vi bliver større.

Ikke ved at flytte partiet derhen, hvor vælgerne er, men ved at flytte den offentlige debat i en borgerlige retning.

Ved at insistere på at sige tingene, som de er.

Og ved at vise modet til at gøre det rigtige og det nødvendige.

Det, der betyder noget, er danskernes frihed og tryghed.

Vi er ikke i politik for at få magt over andre. Vi er i politik for at forsvare vores danske værdier og give magten tilbage til danskerne.

Vi ønsker ikke magt for magtens skyld. Vi bliver aldrig som de andre. Det lover jeg.

Da Statsministeren i sidste uge ringede til mig og spurgte, om vi i Nye Borgerlige ville bakke op om at hastebehandle et lovforslag, der skulle tage statsborgerskab fra IS-terrorister, så sagde jeg naturligvis ja.

Og før vi lagde på, sagde jeg tak.

'Tak på mine og på mine børns vegne', sagde jeg.

Jeg ved ikke, hvad hun tænkte, da jeg sagde det. Men det faldt mig så naturligt.

For der er ingen tvivl om, at min kamp for friheden og fædrelandet er en kamp for mine børns fremtid.

Det Danmark, som mine børn skal vokse op i og en dag være med til at tage ansvaret for, skal være trygt og frit.

Et land med fred, frihed og fremskridt, hvor man kan stifte familie og blive lykkelig, og hvor man i et fællesskab med andre ligesindede kan stræbe efter at gøre sit og gøre det godt.

At passe på min familie og mit land er de største to pligter, der hviler på mine skuldre.

Vi danskere har arvet et fantastisk land, der har eksisteret i over 1.000 år, og som er et af de allerbedste lande i verden.

Det er vores generations ansvar, at der også er et Danmark til vores børn og deres børn.

Nogle gange ser man først det værdifulde i noget, når man mister det.

Den fejl må vi ikke begå.

For hvis vi først mister Danmark, kommer det aldrig nogen sinde tilbage.

Vi har kun denne her ene plet på jorden, som er vores. Den skal vi passe på.

Kilde

www.nyeborgerlige.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Nye Borgerlige, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/pernille-vermunds-tale-paa-nye-borgerliges-aarsmoede-2019>